SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 218. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 16, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 16-го ЛИСТОПАДА 1994 Ч. 218. РІК CI

РОСІЯ ЗМЕНШИЛА ДОСТАВУ ҐАЗУ

Київ (Р.Р.). — Від 11-го листопада російське акціонерне товариство „Ґазпром" зменшило постачання газу в Укаїну на 40 мільйонів кубометрів.

Як і завжди, це співпало з великими морозами на території України. При тому, російська сторона твердить, що ніякого скорочення не було, просто в Україну газ надходив в об'ємах, що перевищували договірні норми — тепер постачання газу здійснюється в об'ємах, передбачених угодами. Влітку газу надходило більше, щоб дати змогу українським газовикам наповнити газосховища і не забирати взимку газ, який проходить через територію України до країн Західньої Европи.

Пікетували Верховну Раду і Кабінет Мінстрів

Київ (Р.Р.). — Вранці 10-го листопада тисячі пікетувальників на заклик профспілок прийшли до будинків Верховної Ради і Кабінету Міністрів України з написами, у яких протестують проти підвищення цін і низького життєвого рівня населення.

Серед учасників демонстрації були представники машинобудівельних, авіябудівельних підприємств та працівники оборонного комплексу, учителі, науковці й представники інших організацій. Оскільки до учасників демонстрації ніхто з керівництва України не вийшов, то вони створили комісію, яка домагалася зустрічі з прем'єр-міністром Віталієм Масолом.

Учасники акції вимагають: завершити межу малозабезпечености на рівні діючих цін, запровадити щомісячну індексацію доходів громадян в залежності від темпів росту інфляції, переглянути систему оподаткування та інше.

Представники профспілок сказали кореспондентові, що коли Уряд не вживе ніяких заходів, то пікетування проведуть ще раз, але тоді вже не тільки з участю київськїх профспілок, а з усієї України.

Як уже інформовано, ціни на хліб за останні дні зросли в шість разів, на всі інші продукти теж. Трохи меншими темпами підвищуються ціни на промислові вироби.

Парляментарна фракція „Державність" головною причиною загострення економічної кризи вважає те, що „комуністично-соціялістична більшість у парляменті обрала із свого середовища керівників Верховної Ради, зформувала Уряд не за рівнем фахової компетентности, а за принципом віддаsuccessности Комуністичній партії". Щоб вийти з цього становища, вважають депутати із фракції „Державність", треба скасувати постанову Верховної Ради про зупинення приватизації, запровадити єдиний податок на землю та провести грошову реформу.

Д-р В.Маркусь доповідав у Дейтон університеті

Дейтон, Огайо. — Тут у приміщенні Марійської бібліотеки Дейтонського університету у вівторок, 18-го жовтня, виступив з доповіддю професор університету Лайола в Чикаго, д-р Василь Маркусь. Тема його доповіді „Україна на шляху до релігійного плюралізму" викликала велике зацікавлення, бо заля була вщерть виповнена слухачами, які з найбільшою увагою прислухались до слів прелеґента. Серед численної публіки була велика кількість студентів, що вказує на актуальність і зацікавлення українською тематикою.

Коли мова про зацікавлення українськими справами серед студентів Дейтонського університету, то в тому велика заслуга проф. д-р Ярослава Білоцерковича, який є викладачем політичних наук в цьому університеті. Сама доповідь була дуже успішною, бо дискусія була дуже цікавою та продовжувалась навіть на залі, де влаштовано скромну гостину.

Спонзорством і покриттям коштів пов'язаних з приїздом доповідувача вповні заопікувалась Финдація Української Маріяни при Дейтонському університеті.

СЕСІЯ ПАРЛЯМЕНТУ ПРОХОДИТЬ БУРХЛИВО

Київ (Р.Р.) . — У четвер, 10-го листопада, у залі Верховної Ради була вже не буря, а цілий гураґан. Пристрасті почали розпалюватися ще 4-го листопада, коли голова Верховної Ради України Олександер Мороз скликав надзвичайне засідання, щоб вислухати звіт Кабінету Міністрів та Національного Банку щодо цінової політики. Це попередили заяви О. Мороза, що „до підвищення цін він і Верховна Рада не мають ніякого відношення", і що він, Мороз, довідався про це „лише з повідомлень преси".

Перший віцепрем'єр Віктор Пинзеник щойно вступив на свій пост, отже звітувати ще ні про що не міг. Президент України Леонід Кучма в цей час перебував з державною візитою в Туркменістані. Керівник правління Національного Банку Віктор Ющенко також не був готовий до звіту. Тому пленарне засідання О. Мороз оголосив закритим через кілька хвилин після його початку, а звіт переніс на 9-го листопада.

Не могли не мати впливу на настрій різних фракцій у парляменті й події 7-го листопада під час зловісного протистояння двох багатотисячних маніфестацій.

На сесії 9-го листопада парляментаристи від фракцій комуністів та соціялістів зажадали негайного звіту за підвищення цін від Уряду та НБУ і негайних висновків щодо їх діяльности. Націонал-демократи і лібералі більш помірковані закликали все ретельно перевірити й дати оцінку. Менш помірковані демократи нагадали голові Верховної Ради і фракціям комуністів, соціялістів та аграріїв, що саме вони ухвалили рішення про емісію і підвищення цін. Парляментарна більшість цього не визнавала і на сесії створилося небезпечне напруження. Тому обговорення цього питання припинили, перенісши його на наступні дні.

Проте скандал все ж розгорівся наступного дня під час обговорення іншого питання — про відновлення КПСС — КПУ. Вивчивши фальсифікації під час голосування за скасування заборони КПСС — КПУ в жовтні цього року, представники комісій з питань реґляменту і з питань законодавств доповіли на сесії про результати. Секреатр комісії з питань реґляменту Вікто-

(Закінчення на стор. 3)

У ВАШІНҐТОНІ УЗГІДНЕНО ПЛЯН ПЕРЕБУВАННЯ Л. КУЧМИ

Вашінґтон. — У четвер, 10-го листопада, відбулася тут окрема конференція представників української громади в ЗСА із речниками Білого Дому, що є відповідальні за офіційні відвідини Президента України Леоніда Кучми у Вашінґтоні, зустрічі з провідними політичними провідниками ЗСА, а передусім із президентом Биллом Клінтоном.

Конференція мала на цілі поінформувати точно українську громаду про програму двох днів, в яких Л. Кучма буде гостем в Блер Гавзі, гостинниці Білого Дому, і гостем Б. Клінтона.

Про цілий перебіг відвідин поінформували із Комісії Безпеки Нік Бирнс і члени бюра Білого Дому Роз Ґотмюллер і Стів Пайпер.

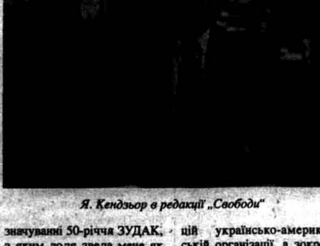
Українську громаду репрезентували голови УАКР і УККА Уляна Дячук і Аскольд Лозинський, ген. Микола Кравців, суддя Богдан Футей, Юліян Куляс, Володимир Баранецький, Орест Баранік і члени канцелярій УНС Ксеня Пономаренко і УККА Тамара Ґалло. Наради тривали дві години і відбувалися в екзекутивному бюрі Білого Дому.

Господарі підкреслили, що відвідини Президента України мають бути гідні і відповідні для провідника держави. Це будуть четверті відвідини провідника держави у Президента ЗСА, які попередили лише Боріс Єльцин, Нелсон Манделла, і імператор Японії, Гірогіто. Ціль відвідин: зміцнити стосунки поміж Україною і ЗСА на господарському і політичному відтинках. Господарі сподіються, що в часі розмов западуть важливі рішення у цих питаннях, які мають значення для обох сторін.

Приїзд Л. Кучми назначений на год. 1:45 полудня в понеділок, 21-го листопада, на летовище Бази Ендрюс, де відбудеться традиційне привітання для голів держав. Після того Л. Кучма від'їде або гелікоптером або автом до Блер Гавзу, де вже о год. 3:30 відбудеться зустріч з президентом ОПІК та його співробітниками. На годину 4:30 по полудні вже заповіджені є відвідини Президента України в музеї голокосту, а після повороту до Блер Гавзу, розмова із адміністратором НАСА д-ром

(Закінчення на стор. 3)

Спортовець, журналіст і політик

Я. Кендзьор в редакції „Свободи"

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Депутат Верховної Ради від Руху Ярослав Кендзьор, що вже вдруге вибраний в останніх виборах із Сокальського району у Львівщині має цілий ряд завдань, як не професій. Відвідуючи редакцію „Свободи" з приводу свого перебування в ЗСА на запрошення ЗУДАК у його 50-річчя, він виясняє нам усі свої функції, які так дуже різні, а все ж він уміє їх якось погодити. Колись майстер спорту, він все ще цікавиться сильно цією ділянкою і вправляє, як каже, пильно руханку. Саме може із-за цієї першої „любови", він розпочинає свої відвідини в ЗСА участю у 70-річчі УСВТ „Чорноморська Січ", де і виголосив, як знаємо, теплий привіт.

— Чи ціллю вашої поїздки були доповіді серед нашої громади на тему духового відродження України, що, як бачимо з оголошень в нашому щоденнику, проходять у різних скупченнях, із першою в Ню Йорку?

— Воно і так, і ні. Бо властивою причиною відвідин була моя участь у відзначуванні 50-річчя ЗУДАК, з яким доля звела мене як голову Об'єднання Профспілок Львівщини дуже тісно в останніх роках. Ми почали працювати спільно, приходячи з допомогою тим, хто найбільше її потребує, а це дітям із фізичними чи умовими вадами, яким стараємося дати знання якогось ремесла, а з тим і майбутнє джерело праці та заробітку. Я безмежно вдячний саме цій українсько-американській організації, а зокрема голові Олександрові Біликові і усім членам Екзекутиви, що працюють з такою самопосвятою для добра цієї справи.

— Чи можете пояснити, як практично ця праця проходить?

— Наша програма здійснюється наразі у трьох спеціяльних школах Львова.

(Закінчення на стор. 3)

КОНЦЕРТ З ТВОРІВ В. БАЛЕЯ

Ню Йорк. — Серія „Музика в Інституті" Українського Інституту Америки влаштовує концерт камерних творів Вірка Балея, який відбудеться у понеділок, 21-го листопада, у Вейлл Голл при Карнеґі Голл, початок о год. 8-ій вечора. Участь братимуть: Стівен Каплан, Олег, Тарас та Пітер Криси, Наталія Хома, Лора Шпіцер, Пітер Віноґрейд, артисти з ансамблю „Континуум" — Дейвид Грешам, Рені Йолліс та Джоел Сакс, а також автор — Вірко Балей. Квитки (12, 10 дол., студенти і сеньйори 5 дол.) можна придбати в касі Карнеґі Голл, або телефонічно через Карнеґі Чардж (212) 247-7800.

Уряд Дж. Мейджора має труднощі

Лондон. — Як уже повідомляли газети, в кінці минулого місяця скандал, пов'язаний з підкупом, змусив до резиґнації двох високопоставлених членів уряду консерватистів.

А тепер прем'єра Джана Мейджора спіткала нова невдача: про свою резиґнацію проголосив депутат Палати громад, дорадник міністра закордонних справ Дейвид Мартін. Згодно з офіційною версією, головною причиною його відходу стала незгода з рішенням Дж. Мейджора відмовитися від програми приватизації державної пошти країни.

„Я хочу мати вільні руки, щоб почати поважну розмову про теперішню політику консервативного уряду. Протягом чотирьох років я підтримував уряд в парляменті. Тепер я маю намір висловити власну точку зору з приводу суперечливих рішень парляменту" — сказав Д. Мартін.

Англійська преса підкреслює, що хоч Д. Мартін не займав в уряді ніякого важливого крісла, однак він мав значний вплив на міністра закордонних справ Дагласа Гирда і був чи не найкращим у парляменті організатором підтримки теперішньої зовнішньої політики Великобританії.

Спостерігачі вважають, що рішення Д. Мартіна віддзеркалює загальну кризу в Консервативній партії, яка швидко втрачає свою популярність. У зв'язку з відмовою кабінету Дж. Мейджора від пляну приватизації державної пошти, навіть вчорашні прихильники звинувачують його у відході від принципів „тачеризму".

„Члени кабінету Мейджора продовжують займати урядові крісла, однак вже втратили контролю над керівництвом країною" — так висловився Нормет Ламот, дуже впливовий член Консервативної партії, колишній міністер фінансів.

Прихильники Дж. Мейджора не приховують, що відмова від приватизації пошти спричинена передусім тактичними міркуваннями, а саме незначною урядовою більшістю, всього на 14 голосів, у Палаті громад. В цих умовинах було б небезпечно для уряду пропонувати до голосування рисковані проєкти.

В АМЕРИЦІ

ЗРІСТ КОШТІВ, А З ТИМ І ОПЛАТ на університетах країни поставив багато із вищих навчальних закладів, зокрема університети, у скрутні фінансові клопоти. Саме з уваги на це найбільший в країні неґритянський університет вирішив звільнити 400 працівників, як засіб нової перебудови цілої університетської структури. Щоденник „Вашінґтон Пост", повідомляючи про це на своїх сторінках, зазначує, що у розмові з тимчасовим президентом згаданого університету Джойс Лендер, довідались про фінансові труднощі цього університету. Вона й підкреслила той факт, щоб вдержатись при житті вони мусять робити такі заходи.

ДОРАДНИКИ ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона твердять, що будучи на вершинній конференції в столиці Індонезії Джакарті та при зустрічі з керівниками країн азійського реґіону, він запевниб їх у незмінності своїх плянів, не зважаючи на післявиборчі зміни в Конґресі ЗСА. Деякі з прибічників Президента побоюються, що в очах провідників азійських країн через прогру своєї партії Б.Клінтон може видатися менш впливовою особистістю в політичних рішеннях, особливо тоді, коли республіканські політики передчасно починають проголошувати свої особисті політичні пляни.

У ДЖАКАРТІ ПРЕЗИДЕНТ КЛІНТОН, зустрівся з президентом Китаю Жянґ Земіном, який прибув сюди на вершинну економічну конференцію. На цій зустрічі, кажуть його прибічники, Б.Клінтон запропонував простити Китаєві їхні переступлення міжнародних правил стосовно ядерних ракет і забути за будь-які санкції з того приводу, якщо тільки Китай визнає свою вину. Аналітики побоюються, що така метода полагодження може заохотити інших до подібних кроків.

НОВООБРАНИЙ ҐУБЕРНАТОР нюйоркського стейту республіканець Джордж Патакі, згідно зі заповідженими плянами, вже цього тижня розпочне загальну переорганізацію стейтового уряду. На думку політичних спостерігачів він пробуватиме зменшити існуючий бюрократичний апарат, що так буйно розвивався впродовж 20 річного урядування демократів. Свої пляни уводити в життя Дж. Патакі почне із призначення нових керівників і директорів приблизно 40 стейтових аґенцій. Одним із перших напевно буде призначення директора стейтового бюджету, перед яким неабияке завдання, бо треба найти 4 біл. дол., щоб збалянсувати бюджет наступного року.

ПОБОЮЮЧИСЬ, ЩО УРЯД ЗСА намагається перебрати контролю над життям своїх громадян і щоб боронити себе від такої можливости по цілій країні починають організуватися самооборонні напіввійськові з'єднання. Згідно з твердженнями організацій громадських прав, які слідкують за такими рухами в країні, то за останніх шість місяців такі угрупування появилися у 20-ох стейтах. Спільне у них те, що вони виступають проти будь-якої контролі пальної зброї. Одначе більшість з них кажуть, що готуються до боротьби з Урядом ЗСА, який намагається контролювати життям своїх громадян. Департамент юстиції покищо не коментує це нове явище в країні.

У СУБОТУ, 12-ГО ЛИСТОПАДА, у Провіденц, Ровд Айленд, відбулася друга частина конкурсу фіґурної їзди на ковзанах між дружинами з яких одна репрезентувала світ а друга ЗСА. Перша частина цього конкурсу відбулася минулої середи, 9-го листопада, і переможцями тієї технічної програми вийшла дружина ЗСА. У другій мистецькій частині вони також вийшли переможцями, отримавши 230.7 точок з обидвох виступів у порівнянні з дружиною світу, яка здобула 228.1. Членами дружини ЗСА були такі відомі змагуни як, Ненсі Керріґан, Крісті Ямаґучі, Пол Вайлі та Браєн Бойтано, а світ заступали Оксана Баюл і Віктор Петренко з України, Катаріна Вітт з Німеччини та Курт Бравнінґ з Канади. Спонзорами тієї конкуренції була телевізійна мережа Сі-Бі-Ес,яка к показала ці змагання.

ІРАК ВИЗНАВ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ КУВАЙТУ

Багдад, Ірак. — Як повідомило іракське інформаційне аґентство, в кінці минулого тижня парлямент країни „проголосував за визнання суверенности держави Кувайт, його незалежности і територіяльної цілісности". Рада революційного командування, найвищий орган виконавчої влади, який підлягає безпосередньо Саддамові Гуссейнові, підтримав це рішення законодавців.

Білий Дім привітав миролюбний крок Іраку, однак разом з тим дав до зрозуміння, що чекає наступних кроків у цьому ж напрямку, щоб ЗСА могли підтримати скасування анти-іракських економічних санкцій, в тому числі ембарґа на продаж іракської нафти.

Стало відомо, що на засіданні іракського парляменту був присутній міністер закордонних справ Росії Андрєй Козирєв. В інтерв'ю для російського інформаційного аґентства ІТАР — ТАСС він дуже хвалив С. Гуссейна за „великий державний розум" і запевнив: „Визнання Іраком Кувайту покаже всьому світові, що відтепер Багдад є джерелом стабільности, а не військової кризи".

У СВІТІ

ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКА корпорація „Самсун" має намір виділити 725 міл. дол. на будівництво промислового комплексу в Клівленді, на північному сході Англії. Підприємство вироблятиме електронічне устаткування — від напівпровідників для особистих комп'ютерів до мікрохвильових печей. Щонайменше 3,000 додаткових робочих місць буде створено в Англії у висліді будівництва цього промислового комплексу.

ЛОНДОНСЬКА І НЮЙОРКСЬКА поліція конфіскували 200 кредитових поручень сільсько-господарського банку Китаю. Є свідчення, що поручення були одержані обманним шляхом і потрапили до рук банди міжнародних шахраїв. Під час розстеження, яке тривало півтора року, спливла на поверхню величезна афера на суму 10 біл. дол.

ПОЛІЦІЯ В ізраїльському місті Тель-Авіві знайшла тіло забитого до смерти 46-річного професора Технічного інституту гомосексуаліста Ешаяґу Демпера. Висловлюють припущення, що його вбив сексуальний партнер — один з тих, кого Е. Демпер свідомо заразив вірусом АІДС. У щоденнику вбитого знайдено записи, в яких він зізнавався, що мститься всьому світові за те, що хтось колись заразив його.

У ВІДПОВІДЬ на успішні операції хорватсько-мусулманських збройних сил, які відвоювали незначну частину загарбаних від них сербами територій, серби знову почали обстрілювати з гармат і мінометів Сараєво, боснійську столицю. Серед перших жертв є троє дітей.

ПОГРОМОМ і жорстокою сутичкою з поліцією закінчилася у Варшаві антифашистська демонстрація, організована трьома польськими молодечими анархістичними об'єднаннями. Формально вона була присвячена 56-им роковинам знищення гітлерівськими нацистами німецьких і австрійських жидів, тому польський уряд дозволив на демонстрацію. Тим часом декілька сотень анархістів, обминувши поліційні кордони, напали на головне бюро Польського національного фронту, відомого тим, що його лідери активно сприяли візиті Владіміра Жириновського в Польщу. У багатьох крамницях і будинках на старовинній варшавській вулиці Нови Свят вибиті вітрини і вікна. Поліція заарештувала до 20 анархістів.

ЛИТОВСЬКІ ГАЗЕТИ, коментуючи наслідки вибуху на залізничній дорозі між Вільнюсом і Кавнасом, стверджують, що злочин здійснили колишні омонівці, котрі служили сліпим знаряддям Москви у боротьбі проти литовської незалежности. В такий спосіб вони „відсвяткували" 77-мі роковини большевицького перевороту в Росії, а також дали до зрозуміння, що продовжують свою діяльність.Згідно с другою версією, терористичну акцію організували російські спецслужби, щоб переконати світ, яким небезпечним є переїзд через литовську територію. Якщо цей арґумент візьметься до уваги, Москві легше вдасться випросити від Заходу кредити для будівництва паромної лінії Санкт-Петербурґ — Калінінград.

ЮРІЙ БАТУРІН, дорадник російського президента Боріса Єльцина в питаннях національної безпеки, мусів визнати „некоректними" твердження представників міністерства оборони Росії з приводу того, нібито підводний човен, що зайшов у російські територіяльні води 2-го листопада цього року, був американський. Ю. Батурін сказав, що те звинувачення на має під собою підстав, оскільки ґідро-акустичний контакт з човном тривав занадто мало часу, щоб можна було визначити, якій державі човен належить.

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ справ Франції Шарль Паскуа повідомив, що сили правопорядку разом з працівниками спецслужб провели в країні успішну операцію проти членів підпільної альжирської „Озброєної ісламської групи", які діяли на французькій терирторії.Виявлено цілі склади зброї і пропаґандивної літератури, великі суми грошей, а також документи, що свідчать про зв'язки мусулманських бойовиків у Франції з їхніми однодумцями в Німеччині, Канаді, Великобританії й Італії. „Франція не має наміру терпіти на своїй землі терористичні організації",— підкреслив Ш. Паскуа і запевнив, що операція врятувала країну від „великих неприємностей", яких слід було чекати у недалекому майбутньому.

ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКА преса з великим ентузіязмом, як про подію світового значення, пише, що Кім Йонґ Іль , новий лідер комуністичної Північної Кореї,видав свій перший державний наказ: до 10-го жовтня 1995 року, тобто до 50-річчя з дня заснування Трудової партії Кореї, закінчити міст через річку Тедонґан і збудувати новий транспортовий тунель. У наказі Кіма запевняється, що корейський народ невдовзі дістане „більш заможне і культурне життя, згідно зі заповітами Кім Іль Сонга".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Політична культура

Останні вибори в Америці 8-го листопада ц.р. ще раз потвердили, що в Америці, Канаді і Західній Европі існує висока політична культура. Впродовж передвиборчої компанії не один кандидат легковажно ставиться до сутніх актуальних проблем, зате воліє персонально дискредитувати свого суперника. Мовляв — він є замолодий, недосвідчений, його життя і поведення в різних справах свідчить про його (суперника) низький моральний стан і тому він не годиться займати даний пост, і тому подібні закиди, роблені за методою циніка Макіявеллі. „Всі засоби добрі, які ведуть до цілі". Неетично, але здорово. Суперники у виборах лають один одного під час передвиборчої кампанії, але зараз після проголошення висліду виборів — ті суперники подають один одному руки, — той, що програв, признає свою погру й вітає переможця з його перемогою та обіцює співпрацювати з ним. Кожний, хто кандидує на якийсь пост, хоче виграти. Тим більше він хоче виграти, коли йдеться про пост президента, губернатора, сенатора, конгресмена чи посадника великого міста. І людина є тільки людиною, — той, що виграє, тішиться; той, що програє, відчуває жаль чи навіть гнів. Але політична культура вимагає, щоб такі почування скривати, а назверх поводитися так, як цього вимагає культура, — зберігати гідність, спокій, рівновагу духа.

Ми мали в Україні недавно добрий приклад такої гарної, культурної поведінки. Коли в липні цього року виграв президентські вибори Леонід Кучма, його суперник президент Леонід Кравчук привітав його з перемогою, а Кучма величав Кравчука як такого, що закріпив державність України.

Не всі політичні діячі в Україні так поводяться. Коли надмірне партійництво і особисте амбіціонерство довело до прогри демократичного табору в останніх виборах до Верховної Ради, — настало деяке протверезіння і видно нахил до єднання. Але під час тих виборів було багато випадків, що один одному підставляв ногу і після виборів його „не знав". Коли в Україні все ще йде процес зрозуміння, що таке демократія, що таке парлямент і якою повинна бути поведінка культурної людини без уваги на обставини, без уваги на особисту вигру чи прогру, то годі дивуватися проявам деякого незадництва, бо де і коли можна було навчитися всього того, що було анатемою за большевицької диктатури, з такими повчальними прикладами, як Нікіта Хрущов, що гатив черевиком по столі на Генеральній асамблеї Об'єднаних Націй, або Андрей Громико, який розв'язку всіх актуальних проблем вбачав у одному слові — „нєт".

Політична культура найтісніше пов'язана із загальною культурою народу. Північні сусіди України можуть похвалитися великою літературою із Левом Толстим, Пушкіном, Лєрмонтовим, Достоєвським і колом інших письменників. Так само можуть пишатися славетними композиторами, музеями, балетом. А втім відомо, що тамошнє сіре суспільство все ще грубе у висловах. І політична культура тамошніх політичних діячів дуже тонка. Приїхав у минулому тижні до ЗСА на однотижневі відвидини Владімір Жириновський, лідер скрайнього крила в російському парляменті. Його політична культура проявилася тут у лайливій заяві про російського президента Боріса Єльцина.

Жириновського прозвали „російським Гітлером", проти чого він протестує, мовляв, він не є екстремістом. Але він може перейти до історії не як політичний екстреміст, а той російський парляментарист, який дав себе пізнати із своїх публічних заяв, що глузували з політичної культури.

У Вашінгтоні надумувалися, чи дати Жириновському дозвіл на приїзд, і дали, бо це „демократична свобода рухів". Чого навчився Жириновський за той один тиждень в Америці? Напевно — не її політичної культури.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція*.

Микола Світуха

НА КОНФЕРЕНЦІЇ „ВЕЛИКОЇ СІМКИ"

II

Поперше, вже знесено контролю цін на більшість продуктів, поєднано ринковий і офіційний вимінний курс карбованця і знесено багато кількісних обмежень на експорт. Ці заходи Уряду стимулюватимуть торгівлю, сприятимуть поверненню в Україну інвестиційного капіталу, який залишався за кордонами держави.

Подруге, дефіцит державного бюджету буде знижений до 10 відсотків від ВНП, а кредити комерційних банків України будуть взагалі припинені щонайменше на два місяці. Такі і подібні заходи допоможуть зупинити інфляцію, яка до березня 1995 року повинна впасти до п'яти відсотків місячно. В близькому часі розпічнеться реалізація приватизаційної програми шляхом видання всім дорослим особам приватизаційних сертифікатів.

Потретє, незадовго у тісній співпраці з МВФ Уряд України опрацює комплексну програму для втримання економічної стабільности на довшу мету, для зросту продукції в багатьох секторах і започаткування серйозних структурних реформ, які в перспективі зміцнять економіку України і зроблять її продукти більш конкурентними на світових ринках.

У своєму виступі Мішел Камдессю недвозначно поставив виклик всім партнерам „великої сімки" створити справжні партнерські відносини з Україною і відкрити доступ українським продуктам до домашніх ринків передових західніх держав. Це перший ключовий елемент співпраці Заходу не лише з Україною, але і з усіма державами колишнього соціялістичного бльоку, які проходять етап перебудови своєї економіки. Другий ключовий елемент — це надання Україні безпосередніх кредитів і ґрентів окремими державами Заходу, які доповнюватимуть кредити МВФ й інших фінансових інституцій. За умов задовільного поступу в намічених економічних реформах, у 1995 році Україна мала б право на кредити МВФ у висоті 1.5 більйона долярів. А якраз такої суми потрібно для успішної реалізації плянів введення гривні і забезпечення її від інфляційного тиску.

На тлі таких підбадьорюючих заяв дисонансом прозвучав виступ на конференції Андрея Козирєва, який розглядав потребу реформ економіки України з перспективи інтересів Росії в гармонізації змін економічної структури всіх сусідів її „близького зарубіжжя". Хоч Росія сама не є в стані допомагати своїм сусідам у структурній перебудові економіки, вона добре розуміє, що стабільність постачання продуктів з України в Росію, модернізація засобів транспорту і комунікації та ряд подібних реформ — все це фактори, які матимуть важливий позитивний вплив на стабільність і розвиток економіки Росії.

А. Козирєв наголосив, що незалежність накладає обов'язок вив'язатися з міжнародних зобов'язань, що немає більше „старших і молодших братів", що Росія є головним кредитором України і її головним торговельним партнером. Росія, мовляв, цілий час помагає Україні, постачаючи природний ґаз по зниженій ціні і сплачуючи пайку України із загального зовнішнього довгу СССР. Козирєв цілком поминув довги Росії Україні, починаючи від вартости всього „союзного" закордонного майна, присвоєного Росією (амбасади, торговельні місії, банкові депозити тощо), вартости урану у вивезених з України ядерних боєголовках, вкладу України в будову ґазо-і нафтопроводів і сотні інших „союзних" об'єктів, і кінчаючи на пограбованих Росією історично-культурних цінностях. Все ж він не завагався виставити Україні рахунок на 485 мільйонів лише за українську пайку „союзного" довгу.

Правда, Козирєв пригадав Заходові потребу реалізувати обіцянки, проголошені у Неаполі про чотири більйони долярів фінансової допомоги для України, але й заявив бажання одержати частину цього фонду для Росії як заплату за постачання ґазу і нафти в Україну. Козирєв заявив готовість начебто відкласти сплати довгу України, але лише до лютого 1995 року, коли Захід вирішуватиме питання відкладення сплат „союзного" довгу Росії. Не поминув він і питання приєднання України до договору про нерозповсюдження ядерної зброї, але без будь-якого натяку на проблему гарантій безпеки і непорушности кордонів.

Хоч на конференції „великої сімки" (в дійсності вісімки) у Вінніпеґу не зроблено цілком нових рішень про допомогу Україні, вона приспішила рішення МВФ про виділення першої позички, стимулювала проголошення урядом Канади цілого пакету нових програм технічної допомоги Україні, створила підложжя для швидких рішень про пакет допомоги Европейської Унії, Японії і окремих европейських держав.

До якоїсь міри ця конференція, разом із цілою програмою офіційної візити Президента України в Канаду, надасть тон наступній важливій візиті Леоніда Кучми у Вашінгтоні. Слід пам'ятати, що зобов'язання „великої сімки" в Неаполі про великомаштабну допомогу буде зреалізоване лише за умов послідовного здійснення в Україні практичних економічних реформ. Якщо в декого з теперішнього державного проводу України залишалися ще сумніви про зміст і темп таких реформ, то конференція у Вінніпеґу була переконливим арґументом про те, що це єдиний і неповоротний шлях до справжніх партнерських взаємин України з провідними державами Заходу.

Ярослав Гайвас

ПРОМОВА, ЩО ВСЕЛЯЄ НАДІЮ

I

Біблійне „на початку було слово" попереджує і породжує всі людські вчинки, здвиги, переміни в людському житті, нові епохи в житті народів і людського роду. Чи таким є слово-промова Президента Леоніда Кучми, виголошена на форумі парляменту України в Києві 11-го жовтня ц.р.? Вона має всі дані на те, а до якої міри вона сповнить таке своє історичне завдання залежить від українського народу в першу чергу, а також від усіх мешканців України. Читачі, розкинені по всьому світі, зразу відчули такий характер цієї промови і невдовзі, напевно, не було в світі жодної української газети, жодного журналу, щоб не зайняв зі свого боку становища до неї.

Як пристало, перша частина цієї промови обговорює стан, який є в господарському житті України. Інакше й не можна, бо, щоб будувати нове, треба пізнати старе, яке треба замінити. А слова Президента про стан української господарки важкі і болючі. Можна б годинами засуджувати тих, які довели до такого стану, бо він не постав зразу, він виростав поволі, на очах усіх людей, що вміють і хочуть бачити, хоч мало хто з них мав відвагу — „цівільну відвагу" — заговорити публічно і виразно про це. І ті, що того не зробили, а могли, також співвідповідальні за те, до чого дійшло.

Довго, задовго, бо аж три роки українське суспільство чекало на сигнал згори, тобто від Президента, що рішення до основних змін назріло і треба діяти. Перших сто днів виконування президентських обов'язків загально вважають показовими, як буде виглядати президентура взагалі. Президентові Кучмі вистачило сто днів, щоб разом зі своїми співробітниками пізнати до глибин профіль дійсного стану економіки. А пізнавши це, шукати доріг до виходу з нього. Власне промова у Верховній Раді, про яку йде мова, виконує це завдання.

Ось як він стверджує: „Здійснено цілу систему принципової ваги заходів... Але зупинити чи навіть послабити кризові процеси, які нищівно руйнують Україну, ми покищо не змогли... Аналіз стану нашого суспільства переконливо засвідчив, що рятувати його старими методами безнадійно, що нам необхідна якісна нова соціяльно-економічна та політична стратегія". Коли цього не зробити, то вигляди на майбутнє трагічні. Він каже: „Фактично ми маємо вступити у новий етап розвитку України, який або дасть нам шанс вижити і забезпечити гідне життя, нам та прийдешнім поколінням, або відкине нас далеко назад, позбавить останніх шансів крокувати в ногу з сучасною цивілізацією".

Страшні перспективи, але відповідальний державний муж інакше сказати не міг. Але й важче сказати не міг. Він сказав: ось маєте дійсний стан, з якого ми можемо вивести країну тільки найбільшими зусиллями! Далі Президент конкретно, точка за точкою, представляє свої пляни, як це зробити. Він вичисляє цих шість точок як проблеми, хоч насправді це не поодинокі проблеми, а бльоки проблем, які пов'язані з собою, або творять так чи інакше якусь цілість. Він це так і називає в деяких випадках „бльок проблем". Цитуємо: „Перший бльок проблем зводиться до забезпечення фінансово-грошової системи".

Президент Кучма стверджує: „Досвід останніх трьох років переконує: будь-які косметичні зміни в цій сфері не змінять ситуацію на краще. Вихід з фінансової кризи можливий лише на основі глибокого структурного реформування всієї фінансової системи країни... В Україні нерозвинута мережа банків... Потрібна ефективна політика в цьому питанні, адже йдеться про ...забезпечення економічного суверенітету держави". З цього ясно, що у фінансово-грошовій ділянці немає навіть такого підставового інструменту тієї системи, як відповідна мережа банків. Хто приглянувся ближче до банкової системи останнього часу, той побачив, що ліцензії на відкриття банку діставали зовсім випадкові люди, які тільки змогли за останній час нагромадити або накрасти безкарно відповідну кількість валюти. А це були в першу чергу совєтська номенклятура, яка розкрадала й розпродувала державне майно, спекулянти, а насамперед мафія. Отже при ставленні банкової системи треба буде позбутися нефахових елементів, які не виконують господарсько-фінансових функцій, а тільки шукають законних чи ні шляхів для збагачення.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Галина Колесса

Вийшли в світ звукозаписи симфоній Б. Лятошинського

Не дивлячись на безумовно високий рівень, українська музика покищо не може похвалитися таким розголосом у міжнародному маштабі, який їй безумовно належиться. Це, у свою чергу, впливає на факт, що і полиці крамниць навіть з найбільшим вибором касет чи компактних дисків, делікатно висловлюючись, не „рясніють" записами української клясичної музики. Не будемо зупинятися тут на вияснbackenні причин такого стану, бо вони є очевидними. Мета ж цього нашого повідомлення — сповістити читача про появу на ринку довгожданних звукозаписів із симфонічними творами Бориса Лятошинського на двох компактних дисках, а у перспективі — вихід у світ ще одного диску з цієї серії.

Стоячи в переддвер'ї 100-річчя від дня народження одного з найвизначніших слов'янських симфоністів-новаторів XX сторіччя, якого вважають найвагомішим не-російським композитором доби Шостаковича, основоположника української сучасної композиторської школи Бориса Лятошинського (1994/1995—1968), стверджуємо — прийшла крайня пора донести до міжнародого кола шанувальників мистецтва музику цього самобутнього композитора, в тому числі — і в звукозаписах. Творчість Бориса Лятошинського, який жив і творив в епохи перелому століть, двох світових воєн, різних політичних систем, відображає реакцію непересічної особистости на навколишній світ, вікову панораму часу, філософську глибину, внутрішні протиріччя і переживання. В пошуках себе композитор звертався до різних стилів, завжди при тому знаходячись не тільки в дусі часу, але й проявляючи сміле новаторство, що обходилося йому дорогою ціною, та створюючи високоякісні взірці, які можна було б оцінювати за світовими критеріями: тут і романтизм, й імпресіонізм, і атональна музика. За це його не оминула доля таких композиторів, як Шостакович чи Прокоф'єв (не говорячи вже про українських композиторів), яким нав'язувалися не тільки творчі ідеї, а й спосіб їх висловлювання, і чиї деякі твори через сміле новаторство були у свій час заборонені для виконання, або ж мусіли за наказами комуністичної влади бути перероблені. Композиторський талант Лятошинського охоплює різні жанри — оперовий, камерно-інструментальний, вокальний, а також — музику до кінофільмів і драматичних спектаклів. Та найвагомішою ділянкою творчости композитора є музика симфонічна.

Два вищезгадані компактні диски, випущені компанією HNH International Ltd. з Гонґ Конґу, а саме фірмою Марко Поло, №8.223540 і 8.223541, містять на собі симфонічну музику Б. Лятошинського — на першому з них записані Друга і Третя, на другому — Четверта і П'ята („Слов'янська") симфонії у виконанні Державної симфонічної оркестри України під дириґентурою її головного гостя-дириґента Теодора Кучара. Слід додати, що вже виготовлено звукозапис третього диску із серії симфонічних творів Б. Лятошинського, який містить симфонічну поему „Гражина" та Першу симфонію композитора. Незадовго цей диск, як і два попередні, можна буде придбати у спеціялізованих крамницях.

Особливу увагу приваблює Третя симфонія, Ор. 50, написана в 1951р. та перередагована в 1954-му. Вона являє собою яскравий приклад совєтського цензурного обмежування творчих починів мистців того часу. Навколо цього безумовно найкращого та найчастіше виконуваного твору Лятошинського знялася ціла буря суперечок — одна сторона вважала симфонію величним високохудожнім твором, а друга обвинуватила Лятошинського у відсутності народних мотивів, у тому, що він піддався „згубному впливові реакційного західнього мистецтва" у гармонізуванні, у надто трагічному характері твору. Совєтська цензура настояла на усуненні епіграфа „Мир переможе війну" та передагуванні фінальної частини симфонії. Та, не дивлячись на деякі зміни у творчій концепції, цей прекрасний твір відразу ж привабив увагу мистецького світу та став часто виконуватися.

Звукозаписи вищезгаданих творів Б. Лятошинського у виконанні Державної симфонічної оркестри України під дириґентурою Т. Кучара одержали високу оцінку музичних критиків у відомому журналі „Ґрамофон", а також у таких виданнях, як Soundscapes, The Australian, The Cleveland Plain Reader та The Cleveland Free Times. Вистачить привести для прикладу слова із критики у знаному журналі Soundscapes: „У захопленому виконанні Кучар разом із оркестрою демонструють рідкісний талант — вміння випромінювати світло і тепло..." Критик Сайрус Меґер-Гомджі відзначає, що у вищезгаданих звукозаписах досягнуто ідеальної симбіози поміж композитором, виконавцями та фахівцями, які здійснили ці записи. І це тим більше знаменне тому, що твори Лятошинського є невідомі поза культурою (колишнього — Г.К.) Совєтського Союзу: „Сам Марко Польо не міг би бути більш втішений таким відкриттям, як ця музика..."

Українська державна симфонічна оркестра, створена в 1937 році відомим дириґентом Натаном Рахліним, втішається репутацією однієї з найкращих оркестр колишнього Совєтського Союзу. З нею концертували музики високої кляси, такі, як Д. Ойстрах, Д. Шостакович та інші. Концертові тури оркестри з успіхом пройшли по колишньому Совєтському Союзі та по країнах Европи.

Про Теодора Кучара ми уже не раз повідомляли на сторінках нашого щоденника. У творчому доробку директора і мистецького керівника Австралійського фестивалю камерної музики Т. Кучара — керівництво Камерною оркестрою Фінляндії, Філгармонічною оркестрою Квінсленду (Австралія) та Західньо-Австралійським балетом, а також гостинні виступи з оркестрами Гельсінкі, Праги, Таллінну та інших. В 1992 році Т. Кучар став головним гостем-дириґентом Української державної симфонічної оркестри в Києві.

Подаємо до відома бажаючих придбати вищезгадані компактні диски (у даному часі — два з них, а незабаром і третій), що їх можна замовити через більші крамниці звукозаписів, такі, як Sam Goodies, Tower Records та їм подібні.

Леонід Грабовський

МИКОЛА КОЛЕССА В НЮ ЙОРКУ

II

В ювілейному концерті прозвучали обробки Колесси — пісні: з Лемківщини („Чи то мі ся видит?", „Високий брежок", „Люляй же мі, люляй", „Зазуленька кукат"), з Гуцульщини („Чому ж не прийшов?") та з галицького села Ходовичі („Калино, калино", „Ой, попід гай яворовий", „З'їздив я коника"). Як здається, вокальна партія в обробках вимагає такого самого делікатного підходу, що був би в згоді з авторськими намірами, — себто, прозорого, акварельного, тонкого нюансування (хоча вжиття більш яскравого, відкритого звучання в кульмінаційних моментах не є виключене).

Наша відома співачка Оксана Кровицька, що впевнено торує собі — і нашій вокалістиці — шлях на американські оперові сцени („Свобода" вже не раз сповіщала читачів про її успіхи), володіє великим, маштабним сопрано, що спроможне заповнити своїм соковитим, розкішно вібруючим тембром будь-яку залю. Проте, для виконання тендітних, прозорих колессівських мініятюр це не дуже підходило б. Нагадаємо, що камерний спів — це особлива галузь вокального мистецтва, що вимагає особливого вишколу. Дуже мало хто з визнаних майстрів оперової сцени спроможний на правдиву майстерність так само й у камерному співі (з великих назвемо тут тільки Елізабет Шварцкопф, Дітріха Фішер-Діскау та Джессі Норман). Тим то О. Кровицька внесла до колессівських вокальних мініятюр такий патос і таку, сказати б, героїку й драматизм, котрі цим творам зовсім не властиві. Тут хотілося якраз чогось іншого: чаруючих піяніссімо, півтонів, акварельної прозорости тембру. До речі, це досить добре зрозуміла акомпаньяторка Оксани Кровицької — Тетяна Гончарова, що її делікатна й обережна гра точно передавала всі нюанси цих маленьких перлинок.

Перша частина концерту закінчилася ориґінальним твором Миколи Колесси — сольоспівом „Я марила всю нічeньку" на текст Лесі Українки (уривок з „Лісової пісні"). Цей твір, скомпонований ще у 1937 році, не втратив і досі своєї принадности. Особливо вдале, ориґінальне і несподіване є закінчення романсу — на своєрідній гармонічній „багатокрапці".

Як годиться, початок і кінець концерту становили твори більшої форми: Пасакалія та Скерцо з Сюїти для фортепіяну, а також Фортепіяновий квартет ре-мінор. Обидва твори були скомпоновані та вперше виконані ще у празький період (1929-1930), коли молодий Колесса ще тільки но скінчив курс академічного навчання. В обох творах автор ставить собі амбітні завдання і впевнено бере курс на втілення українського національного змісту, сягаючи до клясичних випробуваних форм сонати, скерцо, пасакалії, та насичуючи їх національно-романтичними мотивами. Молодий талант випробовує себе в різних інструментальних „діялектах" (пояснимо, що тут ідеться про відмінність „ідіом", якими пишеться, приміром, соната для скрипки з фортепіяном, з одного боку, або струнний квартет, з другого), а для цього форми скерцо, пасакалії та варіяцій надаються особливо добре. Не раз молодий мистець додає тут такого гармонічного „перцю", що це могло б серйозно дратувати музичних консерватистів тієї доби. Але саме це надає такої принадности, не раз — „хвацькости" багатьом епізодам колессівської музики, щоб осягти кульмінації в одному з найвідоміших творів — „Сонатіні" для фортепіяну.

До успіху Фортепіянового квартету прислужилися найбільшою мірою виконавці — вже згадана Марія Крушельницька (яка темпераментно, маштабно виконала „Пасакалію" та „Скерцо" на початку концерту), скрипаль Богдан Каськів і дві представниці родини Колессів: онука Галина (віоля) та донька Харитина (віольончеля). Всі троє представників групи струнних інструментів володіють гарними, теплими тембрами, що дозволяють на виразний, емоційно приваблюючий інструментальний „спів", а так само усіма сторонами динаміки, інтонації, агогіки та штрихової культури. Але, безперечно, центр ваги композиції лежить у партії фортепіяну, і не дивно, що саме М. Крушельницька була тією, навколо якої об'єднувалися зусилля інших інструменталістів і хто провадив цілим.

Авторський концерт Миколи Колесси в Ню Йорку, що зібрав таку численну авдиторію співвітчизників композитора — подія знаменна для нашої української музичної культури. Знаменням переживаного нами часу була й поява на сцені самого автора, що буквально вибіг на неї стрімкою, молодечою ходою, якби ще раз доводячи, який невичерпний запас життєвих сил таїться ще в цій фантастичній 90-літній

(Закінчення на стор. 3)

Микола Колесса...

(Закінчення зі стор. 2)

людині. Гучні овації авдиторії довели святкову атмосферу концерту до максимуму, і це святкування набрало воістину символічного значення, значення історичної події. Тепер, коли увага світу дедалі більше скеровується в бік незалежної України, на порядок денний дедалі гостріше стає проблема нашої культурної інтеграції у сім'ю народів світу.

На жаль, ми все ще стоїмо лише перед початком цього процесу. Весь культурний світ знає імена, приміром, Альбеніса, Ґранадоса, Вілля Лобоса, Хоакіна Родріґо, да Фалья. Їхні твори звучать в концертах, радіо, безперервно видаються й перевидаються на касетах і компакт-дисках. Але вони — представники давно визнаних, державних націй...

Певна річ, Колесса — рівно ж як Людкевич, Лятошинський, Ревуцький — композитор аж ніяк не меншого значення й ваги. І як прикро усвідомлювати, що це лише наша бездержавність виною тому, що світ ще й досі дуже мало знає — або й зовсім нічого не знає — про наших клясиків. Хотілося б сподіватися, що цей ювілейний концерт приверне увагу американської музичної громадськости.

Концерт М. Колесси в Ню Йорку був влаштований Українським Музичним Інститутом Америки.

Група учасників ювілейного концерту М. Колесси (сидять, зліва): Харитина Колесса, Микола Колесса, Марія Крушельницька, стоять: Галина Колесса, Богдан Каськів та Оксана Кровицька.

Фото Я. Кулинича

М. Колесса (другий зліва) під час концерту у Ню Йорку. Його вітає президент УМІА Д. Гординська-Каранович (перша зліва).

Сесія...

(Закінчення зі стор. 1)

рія Заславська і голова комісії Петро Шейко детально перечислили усі випадки, коли за відсутніх депутатів проголосували інші, а таких випадків виявилося понад 30. Заславська повідомила, що ті відсутні тоді депутати, майже всі тепер подали письмові заяви з проханням врахувати їхні голоси „за" скасування заборони на діяльність КПСС — КПУ. І тоді КПСС — КПУ буде регабілітована. Але такий вихід не відповідає конституції України, де сказано, що депутат „голосує особисто".

За словами голови комісії з правної політики Володимира Стретовича, керівництво Верховної Ради в жовтні порушило сім положень реґляменту (тобто порядку праці парляменту), включивши до порядку денного сесії розгляд питань про скасування заборони на діяльність КПСС — КПУ. З огляду на ці порушення, комісія 20-го жовтня постановила: „Вважати питання про скасування указів Президії Верховної Ради України про припинення діяльности і заборони КПУ включеним до порядку денного і розглянути всупереч реґляментові Верховної Ради України". П. Шейко теж стояв за розгляд питання про регабілітацію КПСС — КПУ законним шляхом. Депутати з фракції комуністів намагалися зірвати ці виступи, тоді трибуну оточили депутати з фракції Руху, „Державність" і „Реформи". Виникла загроза справжнього зіткнення. В залі зчинився неймовірний гамір. Тоді голова Верховної Ради без обговорення поставив на голосування питання про скасування заборони на КПСС — КПУ. „За" проголосували 144 депутати, але цього було мало для регабілітації КПСС — КПУ, тому депутати з лівих фракцій запротестували зі ще більшою силою, вимагали проголосувати ще раз, оскільки дехто з них не чув, коли і що ставилося під голосування і не проголосував. О. Мороз вдруге поставив під голосування. Цього разу „за" проголосувало 189 депутатів, „проти" 49, утрималися 14, не голосували — 45. До речі, вранці на сесії було зареєстровано 311 депутатів, на вечірньому засіданні їх стало менше. Всього Верховна Рада тепер налічує 394 депутати. Решту мають добрати 20-го листопада, бо всіх повинно бути 450 депутатів.

КПСС — КПУ регабілтувати не вдалося, бо і 189 голосів для цього мало. Знову ліві почали вимагати нового голосування, але головуючий О. Мороз сказав, що це вже буде явним порушенням реґляменту з його боку й оголосив, що на цій сесії питання про регабілітацію КПСС — КПУ порушуватися більше не буде. А на наступній, якщо виникне потреба, то треба буде робити все згідно з реґляментом.

Депутатська група „Єдність" закликала надалі оголосити мораторій на політичні питання і розпочати працю на сприяння урядовій програмі виходу з кризи. До цієї заяви приєдналися фракції „Державність", „Реформи", „Центр". Вони теж закликають об'єднати всі здорові сили парляменту на підтримку ринкових реформ.

У Вашінґтоні...

(Закінчення на стор. 3)

Д. Ґолденом. Увечорі відбудеться в амбасаді України прийняття на честь достойного гостя.

Вівторок, 22-го листопада розпічнеться зложенням вінка на гробі президента Джана Кеннеті, тому що саме цього дня припадає 31-ша річниця його загибелі, а відтак Президент України зложить ще традиційний поклін біля пам'ятника невідомого вояка і у стіп пам'ятника Тарасові Шевченкові. У вівторок враці буде розмова з президентом Світового банку Л.Престоном і директором М. Камдессю із Міжнародного монетарного фонду.

Точно о год. 12-ій полудня передбачена зустріч двох президентів у Білому Домі, а відтак полуденок, яким буде вести заступник президента Алберт Ґор, а присутні будуть сенатори і конгресмени, як і представники українсько-американської громади. На год. 12-ту пополудня запляновано зустріч із представниками Уряду і святочне підписання угод обома президентами та їхні відповідні заяви у присутності представників преси і телевізії.

Вечером того ж дня відбудеться у Білому Домі бенкет, на який запрошено 130 осіб, а в останній день перебування Президента Л. Кучми у столиці він матиме ще зустріч із Збіґнєвом Бжезінским, підприємцями, відвідини НАСА, розмови із політичними та економічними представниками Уряду, а пізнім вечером відлет до Києва.

Як дали до пізнання українській делеґації представники Білого Дому, відвідини мають допомогти у покращанні стосунків поміж ЗСА і Україною під кличем „дружба і співпраця".

Президент Б. Клінтон робить міжнародні заходи для фінансової допомоги Україні також іншими країнами і для інтеґрації України в систему европейської безпеки, та обіцятиме Україні сильну грошову допомогу, на підставі певних передумов, з яких на першому місці стоїть підписання договору щодо роззброєння. Темою розмов мають бути справи політичної, економічної та технічної допомоги, кооперація у інвестиціях і співпраця в поборюванні злочинства і корупції.

Спортовець...

(Закінчення зі стор. 1)

Там упосліджені діти навчаються тепер шити, майструвати і вкінці продавати власноручно вироблений товар. Саме перед двома тижнями я був на презентації їхніх виробів. Не уявляєте яка це була радість для тих дітей, коли вони може вперше в житті відчули себе повновартісними членами спільноти. Для тих ентузіястів цього діла і ЗУДАКу — це була найкраща нагорода за їхню працю і фінансову допомогу та я радий, що можу саме їм, які практично проводять це діло в життя, подякувати від Об'єднання Профспілок.

— Яке завдання має фактично об'єднання, поруч із тим окремим, про яке розповідаєте?

— Наше об'єднання — це недержавна організація, що покликана допомагати тим, які найбільше того потребують, а рівночасно допомагає обороняти інтереси працюючих людей.

— Коли ми вже почули про два ваші зацікавлення, чи можна знати як ви попали в журналістику?

— Я за фахом журналіст, і тепер веду на львівському телебаченні програму „Парляментарні пристрасті". Видавав із Вячеславом Чорноволом „Український Вісник".

— Значить таки політика вам так близька, як інші ваші теперішні зайняття, тому може ці „Парляментарні пристрасті" такі вам дорогі. Як ви отже задивляєтеся на сьогоднішний розподіл сил у Верховній Раді, ви ж там вже вдруге стоїте як депутат?

— У мене твердий оптимізм. Уважаю, що теперішній Президент України мабуть, як раніше Л. Кравчук, проходить певну позитивну еволюцію і може вже скоро відчує себе впевнено як Президент великої европейської держави, якою є Україна, і буде робити все можливе, щоб Україна вийшла з економічної кризи, яка досі є найбільшою проблемою. Надіюся, що він буде здійснювати цю програму, яку накреслив, та буде дійсно гарантом незалежности і соборности нашої держави.

— А які ваші думки з приводу сьогоднішнього поділу поглядів у членів Верховної Ради?

— Тепер у ВР більшість комуністів і їх прихильників і вони мусять брати відповідальність за рішення які переголосовують. Але схід України поступово усвідомлює, що ідеями доґми соціялізму Україна змінити ніяк не можна.

— А які бачите можливості для опозиції?

— Я бачу безумовно позитивні. Схід і південь України, які обрали більшість лівих, черговий раз переконаються, що демагогія комуністів та їх симпатиків не може дати нормального життя. Процес розчарування вже йде, бо, як знаєте, у виборах додаткових в місяці липні комуністи понесли поразку, бо лише 10 депутатів з 60-ти добраних пішли за комуністами.

— Чи не уважаєте, що дальшому розвиткові політичних подій шкодить фракційність інших партій та різниці думок поміж ними?

— Наявність фракцій не заперечує їхньої співпраці і вже існує координація трьох головних демократичних фракцій. Коли можна створити підсоння співпраці тоді легше працювати групами по 30 осіб і відтак спільно приймати рішення. У висліді усі переконуються, що засадничих розбіжностей немає і можна вийти на форум ВР з одним рішенням.

— Значить ви справжній оптиміст і добре, що передаєте свій оптимізм іншим. Може це у вас вислід ваших зацікавлень у житті, як саме спорт чи поміч упослідженим і тим, що потребують, щоб хтось відстоював їхні інтереси?

— Бачите, ми чомусь привикли попадати, або в евфорію, або в депресію.

А в житті, передусім політичному, треба займати спокійне і позитивне становище. Ним можна таки більше осягнути. Не забуваймо, що наша боротьба за незалежність ішла впродовж 750 років. Чи можна вимагати тепер в такому короткому часі повного успіху на усіх відтинках?

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Тут створено Національну Конфедерацію Профспілок України. В установчій конференції взяли участь профспілки журналістів „Незалежність", Солідарні Профспілки України, Профспілки Іноваційних та Малих Підприємств і Федерація Профспілок Недержавних Підприємств. Національна Конфедерація Профспілок України має на меті захищати економічні інтереси, права і свободи членів організацій, які входять до конфедерації, забезпечувати ефективну співпрацю і допомогу членських організацій.

КИЇВ. — На з'їзд авторів-переможців другої тури конкурсу підручників прибули понад 500 науковців. Конкурс відбувся у рамках Програми трансформації гуманітарної освіти в Україні. Директор Фонду „Відродження" Богдан Будзан сказав, що „Програма трансформації гуманітарної освіти" робить те, чого не може зробити держава: формує людину нового мислення через освіту. Цим пояснюється велике число науковців, які взяли участь у конкурсі. Із 846 праць кращими визнано понад 500.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ПОДЯКА

4-го листопада 1994 р. у приміщенні Мистецької Фундації Шафранюків на вул. Блур захід відбулася презентація і аналіза книжки Михайла Слабошпицького „Українець, який відмовився бути бідним".

Вечір відбувся під патронатом Дослідчо-Історичного Центру ім. Петра Яцика, Спілки Українських Бібліотекарів, Літературного Товариства „Слово" і Видавництва „Молода Україна".

Організаторами вечора були: Микола Семчишин з „Міст-Карпати", Ліда Палій і Марія Голод. д-р Франко Сисин з Дослідчо-Історичного Центру ім. П. Яцика не тільки висловив свою опінію про книгу, але й прийняв присутніх вступним словом і провадив цілим вечором.

З короткими промовами до присутніх звернулися: від Спілки Бібліотекарів – Андрій Григорович, від Літературного Товариства „Слово" – М. Голод, від Спілки Бібліотекарів та Інформаційного Центру для Центральної та Східньої Европи ім. П. Яцика при Торонтонському університеті – Люба Пендзей, від Спілки Письменників України, головний доповідач вечора – Дмитро Павличко.

З привітом від Конгресу Українців Торонто виступила Марія Шкамбара, а Ярослав Соколик говорив від імені Світового Конгресу Українців.

Після сесії запитань та відповідей, гості вечора продовжили розмову при вині та каві.

Цей вечір став виразником справжнього признання моєї праці, що зобов'язує і заохочує мене і надалі слідувати прийнятому напрямку поступків.

За влаштування цього вечора я безмежно вдячний усім організаторам, доповідачам і присутнім, зокрема українським журналістам Ренаті Думі від телепрограми „Світогляд", Прокопові Наумчукові від радіопрограми „Пісня України" та представникам часопису „Україна і Світ".

Петро Яцик

ЗАХОДОМ Т-ВА ВОЯКІВ УПА
— Делегатури в Ню Бранзвик Н.Дж. —
відбудеться
в неділю 11-го грудня ц.р.

святочне відзначення

65-ої річниці ОУН
та 50-ої річниці УГВР

Тої ж неділі о год. 11:30 рано
відбудеться
посвячення прапора Делеґатури УПА
в Ню Бранзвик, Н.Дж.
в церкві Різдва Пр. Погородиці
при 86 Лівінгстон вул.

Після посвячення прапора відбудеться святочне відзначення річниць.

Запрошується все громадянство до численної участи.

УПРАВА

У ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і незабутнього
БАТЬКА

бл. п. інж.
ВІКТОРА ВАКУЛОВСЬКОГО

буде відслужена
ПАНАХИДА

за спокій душі покійного о год. 1-ій по полудні в суботу 26-го листопада 1994 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Рідних, приятелів і знайомих просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Доньки — ВІКТОРІЯ і МАРІЯННА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у Вічність 4-го вересня 1994 р. наша найдорожча МАТИ, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ і ПРА-ПРАБАБУНЯ

бл. п.
КАТЕРИНА РОСОЛА
з дому ПУЖАКІВСЬКА

Родина складає щиру подяку рідним, знайомим приятелям за вислови співчуття, за участь у похоронних відправах, за пожертви у пам'ять св. п. померлої.

Сердечно дякуємо о. парохові Йосифові Чупілеві, УКЦеркви Успення Пресвятої Богородиці у Фініксі, Арізона, за похоронні відправи і прощальну промову, та отцям діяконам: Миронові Микиті за співслужіння і прощальні слова англійською мовою і за співслужіння Евгенові Василині. Рівнож дякуємо Марійській Дружині за відмовлення Вервиці перед домовиною у похоронному заведенні, Дмитрові Микиті за дякування.

Окремо складаємо щиру подяку о. Романові Паньківу за відслужения Служби Божої, Панахиди, за прощальні слова в церкві о. Миколая у Філядельфії, а відтак за похоронні відправи на українському цвинтарі св. Марії у Філядельфії. Дякуємо Степанові Макуху за похоронні співи-д'якування в церкві і на цвинтарі.

Сердечна подяка правнукам Наталі і Стефанові Фірковим, які приготовили тризну по похороні у свойому домі.

Наша щира подяка отцеві Анатолієві Яковленкові, настоятелеві УПцеркви Св. Трійці у Бріджпорт Конн., за відслужения Служби Божої, Парастасу і прощальні слова до родини.

Окрема подяка прекрасному хорові тої ж церкви і його диригентові Василеві Климуху.

Наша щира подяка за пожертви зложені у пам'ять св. п. Катерини Росоли.

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:

Маркіян і Орися Махобей, Ярослав і Христя Олійник, Марія Зеленка від церковного Сестрицтва у Фініксі, Григорій і Анна Дорош, Ліда Королишин, мгр Володимир і Марія Чоренькі, о. Володимир і Марія Волощук, Олександер і Оля Горячун, Анна Кумферт, Анна і Степан Макух, д-р Ярослав і Марія Колибабюк.

У МАНАСТИРЯХ НА ПОСТІЙНІ МОЛИТВИ ЗЛОЖИЛИ:

Іван і Марія Папінко, Марієн і Том Норман.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ зложили:

25.00 дол. — Іванна Мартинець;
30.00 дол. — Тиміш і Аня Гнатейко.

НА УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ У ЛЮРДІ

на руки о. Василя Прийми
30.00 дол. — Ярослав і Христя Олійник;
30.00 дол. — Нестор і Богданна Красвські;
20.00 дол. — мгр Володимир і Марія Чоренькі;
20.00 дол. — Анна Ванько;
30.00 дол. — Микола Грищишин;
100.00 дол. — Катерина і Ярослав Росола.

Наша щира подяка за розкішні квіти, які прислали: Теофіль і Стефанія Штомпіль, Розалія Гуменна, д-р Андрій і Наталя Балицькі.

Складаємо всім наше велике спасибі, нехай Всемогучий Господь тримає вас у своїй ласкавій опіці.

Опечалені

син і невістка — ЯРОСЛАВ і КАТЕРИНА РОСОЛА
внуки — МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ПАНЧАК
— ОЛЯ і ОЛЕКСАНДЕР ГОРЯЧУН
— ЯРОСЛАВА і ІВАН САВИЦЬКИЙ
— ІРЕНА і МАРІЯН ВАНЬКО
— ІВАСЬ і Максима Росола
— ДАРКА і ДЕЛ ДІДРІК, МАРТА і ПЕТРО ШТОМПІЛЬ
правнуки — КСЕНЯ і ДАНИЛО ЗАХАРЧУК
— НАТАЛКА і СТЕФАН ФІРКО
— ОЛЕСЬ, НІНА, ІВАСЬ,
— РОМАН, АНДРІЙКО, АДАМ, АНДРІЙ, МИХАСЬ і МАРІЄЛЯ
пра-правнуки — СОФІЙКА і ЛУКА

Ділимося сумною вісткою, що
11-го листопада 1994 р. на 81-му році життя
з Орляндо Фла., відійшов несподівано у Вічність

бл. п.
ОЛЕКСАНДЕР КУЛИНИЧ

учитель в Україні
культурно-освітній референт Союзу Українців Великої Британії та довголітній учитель і директор школи українознавства в Йонкерсі, Н.Й.

ПАНАХИДА в четвер 17-го листопада 1994 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні, Кергонксон, Н.Й.

ПОХОРОН в п'ятницю 18-го листопада о год. 10:30 ранку із церкви Пресвятої Трійці на місцевий цвинтар.

Залишені в смутку:

дружина — *МАРІЯ*
сестрінка — *ОЛЬГА ЗАКАЛА в Канаді*
кузинки — *ЯРОСЛАВА ХАРХАЛІС*
— *ОЛЬГА ХАДАЙ*
братанич — *МИРОСЛАВ і ЗЕНОВІЯ КУЛИНИЧ*
братаниця і сестрінки в Україні з родинами
— *УЛЯНА ДІДУХ*
— *СОФІЯ БЕКЕША*
— *АНАСТАЗІЯ ВЕДМЕДИК*
— *МАРІЯ СЛІШЕВСЬКА*
— *АННА КОРИЩИН*
— *ЯРОСЛАВА СМОЛІЙ*
— *ІВАН ЛАКА*
— *ЯРОСЛАВ ЛАКА*

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Зі сумом і болем повідомляємо про смерть

бл.п.
МИРОСЛАВА ІГОРА СНІГУРОВИЧА

що побачив світ на Україні у Станиславові 20-го квітня 1909 р. Помер у привітній Канаді — у далекому Ванкувері 6-го листопада 1994 р.

Вічна йому пам'ять!

доньки — ХРИСТИНА І ОКСАНА
сестри — ЛЮБА І НАТАЛКА (ШУЛЯКЕВИЧ І РАДЛОВСЬКА)
брат — ТАРАС з родинами

Прощали д-ра В. Селезінку

День 23-го серпня ц.р. був небуденним днем. Цього вечора маленька українська громада міста Сейнт Луїсу, Мо., зібралась у грецькому ресторані у візантійській атмосфері, щоб попрощати дуже визначного лікаря-офтальмолога, професора університету Сейнт Луїс, нашого земляка, добродія, д-ра Василя Селезінку з його емеритурою та виїздом до Сан Дієґо, Каліф.

Михайло Дуб теплим словом привітав гостей почесного стола, а це д-ра В. Селезінку, його дружину Керен та д-ра Ірину Федорович. Ірина — це молода лікар офтальмолог, яку д-р Селезінка на власний кошт спровадив з Івано-Франківського, Україна, до Інституту Офталмології на кількарічний перевешкіл.

Під час вечора промовляли: д-р Євген Логуш, Орися Зінич, проф. д-р Юрій Загаляк та д-р І. Федорович.

За приємний вечір подякувала у своєму слові Керен Селезінка. Присутніх членів громади К. Селезінка назвала своєю другою родиною, рівнож подякувала за всю допомогу та співпрацю у гуманітарно-медичній місії д-ра В. Селезінки.

К. Селезінка, — це права рука, дорадниця, поміч у всіх його починах, ділах, проєктах; рівнож товаришка у його виснажуючих поїздках в Україну.

У дальшому забрав слово д-р Селезінка, дякуючи за цей дуже приємний вечір. Д-р Селезінка пояснив, що хоча він виїжджає зі Сейнт Луїсу, так би сказати на емеритуру, але його гуманітарно-медична місія допомоги хворим — малозрячим в Україні буде далі його завданням. Головно, це збирання найновіших інструментів, літератури, спонзорів та поїздок з медичною допомогою Україні. Це головно відноситься до Івано-Франківська — місця свого народження.

Гучним співом „Многая літа" нашим дорогим гостям закінчено цей пам'ятний вечір.

Учасник

✻ ПРАЦЯ ✻

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ХАРКІВ. — Тут під час святкування 77-ої річниці революції з участю до 5,000 громадян на вічу було зачитане привітання від голови Верховної Ради України Олександра Мороза, яке закінчувалося словами: „Ми це свято святкували, святкуємо і будемо святкувати!". У промовах звучала гостра критика курсу реформ, наміченого Президентом України Леонідом Кучмою та його оточення. Промовці закликали учасників святкувань вимагати від Президента та Уряду „негайно припинити антинародний курс, інакше ліві сили почнуть боротьбу за усунення Л. Кучми з посту Президента. Громадян закликали створювати страйкові комітети, об'єднувати робітників, створити народний фронт порятунку України від капіталізму. Пролунали заклики вимагати референдуму з питань суспільнополітичного устрою України, відновлення КПСС, повернення совєтської символіки тощо. У місті затримано 20 членів Конгресу Українських Націоналістів, які спалили червоний прапор.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻